

stemmer det, ialtfald paa nærværende Trin. Jeg kan tiltræde den ærede Ordførers Bemærkning, at Embedsmændene kunne have sjællig Grund til at vente, at Rigsdagen vilde bevilge dem det Dyrtds-tillæg, som de have hørt saa grundet Haab om at faae tilstaaet; men paa den anden Side forekommer det mig, at dette er en saa ekstraordinær Bei at vente det Tillæg paa, at jeg for mit Vedkommende maa fravaare det. — Jeg kunde være særlig fristet til at omtale det Vædringsforslag, der er stillet af et æret Medlem for 8de Kreds (Breinholt) angaaende Frederikshavns Havn; men jeg skal dog tilbageholde de Bemærkninger, jeg muligvis kunde ønske at gjøre, til, efterat det ærede Medlem har motiveret sit nævnte Vædringsforslag. Jeg kan tiltræde den ærede Ordførers Bemærkninger angaaende samme Spørgsmaal. Uagtet det vilde have været mere oplysende for Thinget, om det Forslag, der var forelagt angaaende denne Sag, var blevet fremmet og var kommet til Afgjørelse her i Thinget, forekommer det mig dog, at den ekstraordinære Bei, her er fulgt, ikke er uden Exempler, idet lignende Spørgsmaal have fundet deres Afgjørelse paa Finantsloven, og Spørgsmaalet angaaende dette specielle Tilfælde fra Først af har været forelagt paa Finantsloven. Ulfaa, at det Formelle alene skulde være en væsentlig Grund til at negte en Sag som denne, der er af saa overordentlig Betydning og saa overordentlig nødvendig, eller til at udsætte den til en senere Tid, kan jeg ikke indse, men jeg vilde finde en saadan Udsættelse i høi Grad betænkelig. Forsørgt skal jeg, som sagt, afvente det ærede Medlems Udtalelse om hans Vædringsforslag.

Breinholt: Det vil formodentlig ikke være ubgaaet ærede Medlemmers Opmerksomhed, at jeg har tilladt mig at stille et Vædringsforslag. Det er egentlig kun en Sjenganger af et Par Vædringsforslag, som jeg tillod mig at stille til Finantslovens 2den Behandling, men som jeg dengang, foranlediget af en Erklæring fra den høitærede Indenrigsminister, tog tilbage. Den ærede Indenrigsminister erklærede nemlig dengang paa givne Foranledning, at han ikke vilde anse sig berettiget til at bruge den paa Finantsloven til Frederikshavns Havns Udvidelse opførte Bevilling, medmindre det første Bidrag hertil, der i samme Diemed var opført paa Tillægsbevillingsloven, ogsaa bevilgedes. Jeg tog dengang mine Vædringsforslag tilbage, fordi særlig det ærede Finantsudvalg lagde ikke ringe Vægt paa ikke at faae Uviftepunkterne paa selve Finantsloven forøgede, og af Hensyn hertil viste jeg den Resignation, ikke alene at tage mine Vædringsforslag tilbage, men tilmed at gjøre det, uden først at have motiveret dem. En Motivering af Vædringsforslaget bliver derfor idag en Nødvendighed, og idet jeg beder det høie Thing om at høre over

med, hvis denne Motivering skulde blive lidt læn-gere, end enten det eller jeg selv kunde ønske, skal det være mig en Trøst, at „om end Vædringsforslaget er en Sjenganger, vil Moti- veringen ialtfald ikke være det.

Lad mig strax sige, at jeg havde glædet mig ved det Haab at blive fritagen for at stille dette Vædringsforslag, som jeg havde nogen Grund til at tro vilde blive stillet af det meget ærede Udvalg, thi dette havde i sin Betænkning over Finantslovsforslaget udtalt: „Udvalget har dog ikke stillet Forslag om at lade det førstnævnte Belsøb udgaa saavel af den nedenfor anførte almindelige Grund som særlig fordi det kun anser de 150,000 Kr. som bevilgede under Forudsætning af, at det paa Tillægsbevillingsloven forlangte første Bidrag erholdes“. En Forudsætning, der jo som før omtalt, tiltraadtes af den høitærede Minister. Sagens Afgjørelse blev derved af Udvalget holdt fuldstændig aabent indtil ved denne Leilighed, og det laa overmaade nær at antage, at Udvalget i Overensstemmelse med sine dengang tagne Forbehold vilde stille Vædringsforslag til en Afgjørelse af Sagen i den Retning, hvori dets Udtalelser dengang upaatvilelig gif. Dette er imidlertid ikke sket, uagtet Udvalget ogsaa nu i denne, ved denne Leilighed her foreliggende Betænkning, tredje Stykke, Side 2, udtaler: „Endelig er der i det andet Thing i § 14 blevet indsat en Post 7 saalydende: „Til Udvidelse af Havnen ved Frederikshavn 2,200,000 Kr., 1ste Bidrag 200,000 Kr.“ Flertallet har alt i sin Betænkning over Finantsloven udtalt sig om denne Posts Historie og maa fremdeles fastholde, at Sagen vilde have egnet sig bedre til Ordning ved en særlig Lov fremfor paa en Tillægsbevillingslov.“ Heri er jeg fuldstændig enig med det ærede Udvalg, og jeg betragter denne Udtalelse som en kraftig Støtte for Vædringsforslaget, der er bygget ganske paa samme Forudsætning, nemlig, at Sagen vilde have faaet en bedre Ordning ved at ordnes paa en særlig Lov end paa Tillægsbevillingsloven, og jeg har derfor fundet mig forpligtet til at stille et Vædringsforslag, for derved at give det høie Thing Leilighed til at træffe den Afgjørelse, det maatte anse for den rette. Ved Overveelsen heraf vilde der kunne gjøre sig forskjellige Betragtninger gjældende, snart af mere saglig, snart af mere formel Natur. Det Formelle tillægges ofte en meget underordnet Betydning, og jeg tror, at det ikke saa sjældent sker med Rette, men der er ganske sikkert Tilfælde, hvor det Formelle, naar det som her i sig skjuler Spørgsmaal af en meget vigtig principiel, ja konstitutionel Betydning, i Virkeligheden bør tillægges en ikke ringe Vægt. Jeg tror, det er Tilfældet her, og det er af den Grund, at jeg alene skal holde mig til den formelle Side af Sagen, idet jeg tror, at den tilstræffelig vil begrunde Vædringsforsla-